

RUMINOWAĆ (1) *vb impf*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w -ować); a *jasne*.

inf ruminować. ◇ [con praet 3 pl m pers by byli ruminowali.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

Rozwagać, zastanawiać się [rozważam co sobie, u siebie, rozwieram, roztrząsam, dyszkuruję, uważam, przypatruję się; rozważam co komu – ruminor Cn] [co]: [A ieśliby dla tego Ewangelicy byli Aeryany/ iż z Aeriuszem wczą w ten czas pościć gdy poštu potrzebá/ tedyć y ich Ieronim będzie Aerianem/ ktory z Aerianem twirdzi/ że Prezbiter od Biskupa nie ieft rozny/ ále to iedno: co Iezuicie ruminować zoftáwuiemy. GrzegŻarnObr 135 (Linde).]

ruminować w czym: i acz tego tak IchM za instancją księżej IchM rozumieć nie raczyli, aby byli co innego ruminować w IchM postępkach a w naszych obronach, jedno żeby już miało być dosyć na tym, kiedyby IchM widzieli literas executoriales od biskupow *Diar* 72.

[*W połączeniu szeregowym*: Lecź ty ták daley piśzełz: Prośiłby was był zbor Boży/ ábyście sie byli nie wkwąpili z tym Skriptem na świat/ áźby łtatecznie braćiaá byli wważyli/ ruminowali/ examinowali loca scriptuare/ y tak bráterskie z námi sie náradzili. *BudUrząd* 133.]

Formacja współrdzenna: zruminować.